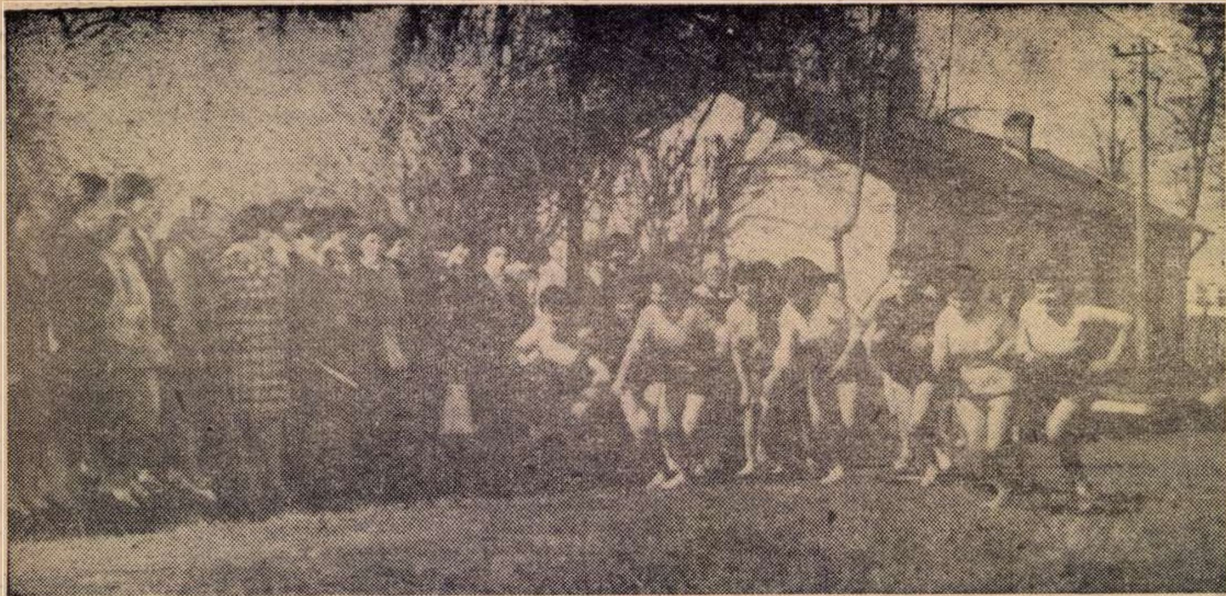

Intr-una din zilele trecute, pe un timp frumos, membrii asociației sportive Confecția din orașul Călărași au luat parte la întreceri de atletism în cadrul Spartachiadei republicane. După terminarea schimbului, aleile din curtea fabricii fremătau de voioșia tinerilor. Pe lîngă cele 60 de fete care se întreceau la cros și la aruncarea greutății veniseră ca spectatoare zeci de muncitoare din fabrică. In fotografie, un start la cros. Foto: A. Peagu

CURIERUL SPARTACHIADEI

Un grup de amatori de tenis de masă din orașul Buzău ne-a rugat să discutăm la această rubrică și despre modul în care se organizează întrecerile Spartachiadei republicane la sportul lor preferat. Satisfacem această dorință în rîndurile care urmează.

In etapa I pe asociații sportive, care a început la 1 martie și se desfășoară pînă la 1 iunie, concursurile vor avea loc numai la probele individuale: *simplu bărbați* și *simplu femei*. Sistemul de desfășurare este eliminatoriu, cîștigător fiind declarat acel concurent care a obținut victoria în trei seturi din cinci. Pentru etapa a II-a — raională (orășenească) — se califică primii doi clasați atît la bărbați cît și la femei.

Și în etapa a II-a întrecerile se desfășoară tot numai la probele individuale (simplu bărbați și simplu femei). De asemenea, sistemul de disputare este eliminatoriu (cel mai bun din cinci seturi). În urma rezultatelor obținute în concurs se va alcătui echipa selecționată a raionului sau orașului care va concura la etapa regională. Reprezentativa va fi formată din 3 bărbați și 3 femei.

In etapa a III-a — regională — întrecerile se desfășoară numai la proba pe echipe mixte. Fiecare întîlnire disputată în cadrul acestei faze va cuprinde 9 meciuri: 3 *la simplu bărbați*, 3 *la simplu femei, unul la dublu bărbați, unul la dublu femei* și *unul la dublu mixt*. Ordinea de desfășurare a meciurilor (obligatorie) este următoarea: 1. simplu bărbați între jucătorii nr. 3 ai echipelor respective; 2. simplu femei între jucătoarele nr. 3; 3. dublu bărbați; 4. simplu femei între jucătoarele nr. 1; 5. simplu bărbați între jucătorii nr. 1; 6. dublu femei; 7. simplu bărbați între jucătorii nr. 2; 8. simplu femei între jucătoarele nr. 2; 9. dublu mixt.

Dublurile vor fi formate numai din jucătorii și jucătoarele care joacă și la simplu. Pentru jocurile de simplu fiecare echipă își stabilește ordinea preferată. Ea va rămîne însă aceeași pe parcursul întregului concurs.

In cazul în care numărul echipelor participante este mai mare de 8 sistemul de desfășurare va fi eliminatoriu. Dacă numărul echipelor este mai mic de 8 concursul se va desfășura sistem turneu. În ambele cazuri se va juca cu cîștigător „cel mai bun din 3 seturi". În urma rezultatelor obținute în concurs se va alcătui echipa selecționată de regiune care va reprezenta regiunea respectivă la etapa finală. În etapa a IV-a — finală — participă toate echipele selecționate de regiuni. Intrecerile vor avea aceeași formulă de desfășurare ca și în etapa precedentă. Turneul final se va desfășura în două serii (8 și 9 echipe) sistem turneu. Cîștigătorii seriilor vor juca finala între ei, iar echipele clasate pe același loc în serii vor juca între ele pentru stabilirea clasamentului final.

Un curs „fulger" de instructoare sportive, la Brănești

(Urmare din pag. 1)

chiadei de vară, ediția 1963, la ciclism și campioană raională la 800 m, Rodica Gheorghe *(Lehliu), campioană regională la Spartachiada de vară de anul trecut*, Lucia Bogdan *(Lehliu-Gară), triplă campioană raională la atletism și altele.*

La cursul de instructori voluntari de la Brănești sînt prezente și 4 tinere fete din comuna Rași. Toate între 18 și 20 de ani. Invățătoarea Alexandrina Sima, *colectivistele* Elena Vlad, Florica Suditu *și* Alexandrina Stoica. *Au fost trimise la curs de către consiliul asociației sportive Steagul roșu-G.A.C.-Rași. Intrebîndu-le ce planuri au după ce se întorc acasă, ne-au răspuns toate la fel:* „Vrem să atragem cîți mai mulți tineri în întrecerile Spartachiadei republicane, să înființăm două echipe de handbal și să angrenăm un mare număr de fete în practicarea atletismului". *După cum se mișcau în fața semicercului, pasîndu-și cu repeziciune micul balon, după felul cum luau startul în probele de viteză dădeau dovadă de mult talent. Sîntem convinși că, ajutate de consiliul asociației lor sportive, vor realiza ce și-au propus. O constatare generală a fost aceea că majoritatea tinerelor de aici au reale aptitudini pentru sport și că pot să muncească cu bune rezultate.*

Inițiativa consiliului raional UCFS Lehliu, de a pregăti un mare număr de fete pentru munca de instructori sportivi merită toată lauda. Activul consiliului trebuie să aibă în vedere însă faptul că aceste tinere sportive urmează să fie ajutate după ce se vor întoarce în asociațiile lor, pentru a-și putea îndeplini cu succes sarcinile ce le au instructorii sportivi la sate pe linia atragerii tineretului în practicarea sportului.

R. TOMA

Din viața organizației noastre

O cauză a... cauzelor la Țesătura-Iași

„Țesătura" este numele unei asociații destul de cunoscute cititorilor noștri care urmăresc viața sportivă din orașul Iași. Cu ani în urmă, mai precis în 1957, pentru succesele obținute atît în ceea ce privește activitatea de mase cît și cea de performanță, Țesătura a primit fanionul de fruntașă. Acest semn al bunelor realizări se mai află încă în vitrina de trofee a asociației, dar faptul se datorește doar vitrinei în cauză: nu poate fi deschisă...

Dumitru Cocerhan, instructorul sportiv al asociației, ne-a mărturisit acest lucru cu destulă amărăciune:

— *Din păcate așa este* — ne spune dînsul. *Dacă vitrina ar putea fi deschisă steagul de fruntașă „ar fi plecat" de mult de la noi... Acum nu prea avem cu ce ne lăuda, deși numărul membrilor UCFS a atins cifra de 2000, deși avem cinci secții pe ramură de sport afiliate și alte trei neafiliate, deși avem destul tineret care dorește să practice sportul, exercițiile fizice.*

Continuînd convorbirea și căutînd să descoperim cauzele care au dus la această stare de lucruri am aflat o seamă de fapte care merită să fie discutate.

Numărul de membri UCFS a crescut — este adevărat — dar, tot atît de adevărat, este și faptul că el nu reprezintă decît jumătate din cel al salariaților I.I.S. Țesătura, întreprindere pe lîngă care funcționează asociația. Acesta este însă aspectul formal al chestiunii. Dincolo de el se poate lesne constata că tinerilor, membri ai asociației, nu li se asigură un program competițional care să le stimuleze pasiunea pentru exercițiile fizice, pentru sport în general.

Singurele întreceri organizate de către consiliul asociației sînt cele prilejuite de mari competiții ca spartachiadele, crosurile populare etc. Numărul participanților la aceste competiții (1042 la ultima ediție a Spartachiadei de iarnă, de exemplu), precum și valoarea performanțelor obținute (locul 4, gimnastică băieți și fete, locul 2 șah, locul 8 atletism, toate la faza orășenească a aceleiași competiții) demonstrează, o dată în plus, că la Țesătura există numeroși iubitori ai sportului, dornici să se afirme.

Slaba activitate sportivă de mase din asociație s-a resimțit și la nivelul pe ramură de sport cu veleități de performanță. Fosta echipă feminină de volei a asociației, care activa în campionatul categoriei A, a pierdut mereu teren, pînă cînd s-a desființat. Cea mai importantă dintre cauze: lipsa de cadre tinere. Fetele au plecat din fabrică ori s-au căsătorit, abandonînd activitatea sportivă. Iar, înlocuitoare, rezerve...? Nimic! E concludent.

Despletind firul cauzelor acestor lipsuri am ajuns la unul pe care îl socotim cel mai important: felul în care muncește consiliul asociației. Pînă nu de mult, acest organ era compus din 11 oameni. Cu prilejul ultimei adunări pentru darea de seamă, numărul componenților consiliului a fost mărit la 21. Cu aceasta nu s-a rezolvat, deocamdată, nimic, pentru că problema esențială nu consta în numărul membrilor consiliului ci în al celor care participă efectiv la rezolvarea treburilor asociației, număr ce a rămas încă foarte mic: trei-patru. In mare măsură, sarcinile care stau în fața consiliului continuă să cadă „în spatele" instructorului sportiv. „E salariat pentru acest lucru" — se spune. Da, e salariat, dar un singur om, oricît de capabil, de plin de inițiativă ar fi nu poate să rezolve totul, la cel mai bun nivel. Aceasta cu atît mai mult cu cît instructorul sportiv, dintr-o înțelegere greșită a sarcinilor sale, se ocupă îndeosebi de încasarea cotizațiilor. Și în treacăt, menționăm că nici aici lucrurile nu sînt prea îmbucurătoare: doar 40—50 la sută dintre membrii asociației își achită la vreme cotizațiile.

Deci, aceasta este cauza... cauzelor: inexistența rezolvării în colectiv a sarcinilor, neparticiparea tuturor membrilor consiliului lor la treburile asociației. De aici trebuie pornit pentru urnirea din poziția... „de așteptare" în care se află la ora actuală asociația sportivă Țesătura Iași. Și sîntem convinși că acest lucru se va întîmpla curînd, iar fanionul de fruntașă, despre care vorbeam la început, va rămîne în vitrina asociației, meritat, pentru realizările ce se vor obține. Posibilități există.

VALENTIN PAUNESCU

Oameni cu care ne mîndrim

Ion Adam din Deva

In Deva, poate mai mult decît în alte locuri, trecutul îndepărtat și prezentul îți apar nemijlocit, în comparații directe, impresionante. In fața clădirii Sfatului popular regional statuia legendarului Decebal se profilează pe impunătorul deal din vîrful căruia străjuiesc ruinele secularei cetăți hunedorene. La doi pași numai, te întîmpină însă centrul urbanistic modern al noii Deve cu bulevarde noi, magazine elegante, cu blocuri semețe. In acest cadru arhaic, legendar, arhitectonica nouă a Devei te impresionează, ți se imprimă adînc în memorie. Și totuși cînd mă gîndesc la Deva îmi reamintesc în primul rînd de oamenii minunați pe care i-am cunoscut și printre ei de comunistul Ion Adam — minerul pensionar — care mi-a apărut tot atît de înalt, de semeț și de prețios ca și toate cîte au fost clădite aici de mîna și mintea avîntată a constructorilor. Să-mi ponderez totuși anticipările și să vă las satisfacția de a-l cunoaște pe „baci" Adam treptat, așa de altfel cum l-am descoperit și cunoscut și eu. Unde am auzit pentru prima dată de el? Cam greu de precizat... Peste tot pe unde am umblat — la Consiliul regional UCFS, la clubul sportiv orășenesc, la trustul minier, la mina din apropierea orașului. Pe unde am fost, oamenii, mai tineri sau mai vîrstnici, de profesii diferite, mi-au vorbit cu aceeași caldă apreciere și recunoștință despre comunistul Ion Adam, despre fostul maistru miner harnic și priceput, despre prietenul și sfătuitorul lor. Inginerul Jula Aurel de la trustul minier a uitat pentru cîteva clipe de discuția ce o purtam cu privire la munca sa de secretar al consiliului asociației sportive „Minerul" Deva și a început să-și depene amintirile despre începuturile exploatării miniere, despre fapte petrecute cu cîțiva ani în urmă cînd lucra cu maistrul miner Ion Adam: **„Atunci nu existau sutele de apartamente care s-au construit între timp pentru mineri. Nu se muncea în condiții atît de bune ca acum. „Baci" Adam — cum ne-am obișnuit și ne e drag să-i spunem — era în primele rînduri în bătălia pentru producție. Metoda nouă de exploatare prin surpare, pe care am realizat-o împreună, nu e uitată nici astăzi. A dat roade bune. Tot timpul, ca secretar al comitetului de partid din mină, ca maistru miner principal, cu multiple preocupări și răspunderi și-a găsit însă vreme să sprijine și să îndrume și activitatea sportivă. Din marea lui dragoste față de oameni, „baci" Adam ne-a ajutat și îndrumat tot timpul. Și acum, cînd este pensionar, e aproape zilnic printre noi... la conducerea trustului, la mină, la consiliul asociației sportive. Cu vorba și cu fapta ne ajută cu aceeași dragoste și pasiune".**

Am discutat, cum era și firesc, cu tovarășii din consiliul asociației sportive, cu tineri muncitori, ingineri și tehnicieni de la exploatarea minieră, despre activitatea sportivă. M-am convins că „baci" Adam are de ce să se mîndrească cu „băieții lui", așa cum obișnuiește el să le spună și acum sportivilor. Deac Petre — căpitanul echipei de popice are aproape 30 de ani. Este miner fruntaș și un bun sportiv. Tovarășii săi de muncă se mîndresc cu el. Colegul său de echipă, Cioran Ignat — mecanic în mină, nu-i rămîne cu nimic în urmă nici în producție și nici în sport. Slușaruc Mihai — talentatul stoper al echipei miniere, proaspăt promovată în categoria C, este cunoscut și apreciat ca un specialist cazangiu de nădejde. Nu de mult i-a ajutat și pe tovarășii de la trustul de exploatări miniere Baia Mare să „pună la punct" niște cazane „buclucașe". De altfel nici colegii săi de echipă nu se lasă mai prejos cu calificarea profesională. Doi dintre ei sînt în școala de calificare, unul în școala de maiștri, altul la școala tehnică, iar ceilalți urmează cursurile școlii serale de cultură generală. Se vede că nu este întîmplător faptul că Stănilă Gheorghe, fostul lor coleg de echipă, a fost trimis în toamna lui 1963 să urmeze Institutul minier de la Petroșeni. Merită într-adevăr lăudat maistrul Adam pentru asemenea băieți de nădejde, pe care i-a ajutat și îi ajută cu dragoste și răbdare.

Multe lucruri bune se vor putea spune, fără îndoială, în curînd și despre activitatea sportivă a celor 60 de tineri mineri care de la începutul acestui an se antrenează în cea mai tînără secție a asociației lor sportive — secția de box. Toți sînt dornici să cucerească în această ramură sportivă succese pe măsura celor obținute în mină. Și ei îl cunosc bine pe baci Adam. Sînt convinși că-l vor mai întîlni de multe ori la ieșirea din șut și bineînțeles... la antrenamente.

Cînd am sunat la ușa casei lui Ion Adam din cartierul nou, din partea de sus a orașului, îl cunoșteam de acum destul de bine și totuși eram nerăbdător să-l văd. Mi-a deschis chiar el. Bătrînul miner, comunistul iubit și îndrăgit de toți cei care-l cunosc, pe care i-a sfătuit și ajutat. Inalt, cu fața prelungă, luminată de ochii care radiază atîta bunătate încît îți este greu să te concentrezi pentru a le mai defini culoarea, cu părul bogat și cărunt, cu mîinile bătătorite de muncă, mari, viguroase, și totuși parcă gata să ți se lase pe umăr cu gingășie, îmbărbătîndu-te. După ce am reușit, împreună, să o convingem pe nepoțica lui, de doi anișori, Nona, că nu sînt „nenea doctoru", și să-i readucem veselia în ochii mari și negri, ne-am cunoscut și am început să discutăm. Și cîte n-am avut de aflat și învățat, despre mină și noul oraș, despre oamenii noi ai zilelor noastre, despre grija și fericirea de a avea atîția băieți cîți are „baci" Adam. Și totuși pare atît de tînăr... Dacă n-aș ști cîți ani a lucrat în mină, cîți ani are...

VIRGIL ALBESCU

Portretul săptămînii

Voleibalista de la „Dîmbovița"...

Cînd tînăra Magdalena Marcoi, titulară de mai puțin de un an în echipa de volei „Dîmbovița", din campionatul de calificare „oraș", ni s-a prezentat ca secundul antrenorului, am rămas mirați.

— Cum ați devenit la 21 de ani al doilea antrenor al unei formații dintr-o competiție oficială?, am întrebat-o pe interlocutoarea noastră.

— *„Pînă anul trecut* — ne spunea tînăra rihtuitoare de la fabrica de încălțăminte Dîmbovița din Capitală — *eram mereu a... șaptea jucătoare în echipa noastră de volei. Dorința mea era să devin titulară. Pentru aceasta lucram mult la antrenamente și rezultatele nu s-au lăsat așteptate: numărul greșelilor tehnice la meciuri era în continuă scădere. In plus, m-am înscris la cursul de instructori voluntari organizat în asociația noastră unde am primit o pregătire teoretică. Și astfel am putut părăsi „postul numărul 7" și din rezervă am devenit jucătoare titulară. La început, în după-amiezele cînd echipa noastră nu avea antrenamente sau jocuri, m-am ocupat de pregătirea voleibalistelor din secția unde lucrez. Acestea activau în campionatul asociației. Probabil că am muncit bine pentru că, în scurt timp, am fost promovată ca ajutor de instructor la echipa „mare".*

Secretarul asociației, V. Clinceanu, ca și alți membri ai consiliului, au multe cuvinte de laudă la adresa instructoarei sportive Magdalena Marcoi. Ni s-a arătat că tînăra voleibalistă constituie pentru colegele sale un exemplu atît la locul de muncă cît și pe terenul de sport. Sînt multe fete la fabrica Dîmbovița care au venit pentru prima oară pe terenul de volei datorită Magdalenei Marcoi. *„Ea știe să ne vorbească atît de frumos despre jocul de volei"*... spun tovarășele ei de muncă.

Acum, cu ocazia desfășurării primei etape a Spartachiadei republicane, consiliul asociației sportive Dîmbovița pune mari speranțe în Magdalena. Va coordona, împreună cu membrii biroului secției de volei, concursurile celor 8 formații de fete care se vor întrece pentru titlul de campioană a asociației la Spartachiada republicană. Va trebui să urmărească meciurile acestor echipe, întrucît are de îndeplinit o misiune importantă: cele mai bune voleibaliste, cele ce se vor evidenția în meciurile Spartachiadei, vor forma echipa „Dîmbovița" care la toamnă va fi înscrisă în campionatul raional de volei, iar instructoarea principală a acestei formații va fi Magdalena Marcoi.

T. RĂBȘAN